

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/382/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4407207765
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4407207765.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom Ernestova bašta 2, 940 01 Nové Zámky, IČO: 36 857 751, proti žalovanej: A. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaniach žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. júna 2017 č.k. 16C/1/2014-488, a o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10. augusta 2017 č.k. 16C/1/2014-511, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolanie žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie o d m i e t a .

odôvodnenie:

1.1. V predmetnej veci súd prvej inštancie určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu patria:

1. Finančné prostriedky z titulu vložených investícií do nehnuteľnosti vo výške 13.610 eur,
2. Zostatok na podnikateľskom účte žalovanej č. XXXXXX/XXXX vo výške 3.550,23 eura,
3. Finančné prostriedky z titulu vložených investícií do hnuťelnej veci - osobné motorového vozidla (akontácia, splátky) vo výške 10.708,63 eura, spolu (27.868,86) 27.869 eur.

Bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal položky pod bodmi 1 až 3. Z titulu vyporiadania uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13.934 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Žalobcovi a žalovanej uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky súdny poplatok za vyporiadanie vo výške 836 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 149 ods. 1, 3, § 150 Občianskeho zákonníka.

1.2. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.01.2017 č.k. 4Cdo 188/2013-265, ktorým bol zrušený jeho medzitymny rozsudok zo dňa 15.12.2011 č.k. 16C/109/2007-177, ktorým určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí trhovú hodnotu rodinného domu v Semerove súpisné číslo XXX. Zrušený bol aj rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 23.10.2012 č.k. 25Co 65/2012-201, ktorým odvolací súd zmenil medzitymny rozsudok tak, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrí rodinný dom v Semerove súpisné číslo XXX, ani jeho hodnota.

1.3. Vykonaným dokazovaním zistil, že strany sporu uzavreli dňa XX.XX.XXXX manželstvo, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa XX.XX.XXXX č.k. 10C/188/2006-53, právoplatným 27.03.2007. Počas trvania manželstva boli strany sporu zárobkovo činné a začali svojpomocne stavať rodinný dom na pozemku, ktorý žalovanej darovala jej matka. Na stavbu domu použili našetrené finančné prostriedky vo výške 80.000,- Sk (2.655,50 eura), peniaze, ktoré matka

darovala žalovanej vo výške 50.000,- Sk (1.659,69 eura), štátny príspevok vo výške 130.000,- Sk (4.315,20 eura), pôžičku 150.000,- Sk a pôžičku vo výške 50.000,- Sk (spolu 6.638,78 eura). Stavebné povolenie, kolaudačne rozhodnutia a rozhodnutie o pridelení súpisného čísla boli vydané na meno žalovanej. Uvedený rodinný dom žalovaná previedla darovacou zmluvou zo dňa 26.08.2005 na A. E., spoločného syna strán sporu, ktorú zmluvu považoval za platnú, keďže vzhľadom na vznesenú námietku premlčania sa žalobca nemohol domáhať jej relatívnej neplatnosti. S tvrdením žalobcu, že darovacia zmluva je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, sa nezaoberal, keďže mal za to, že v tomto konaní nemôže riešiť absolútnu neplatnosť zmluvy, ktorej účastník nie je stranou sporu. Uzavrel, že rodinný dom ani jeho trhovú hodnotu nepatrí do masy BSM.

1.4. Na základe uvedeného dospel k záveru, že stavba rodinného domu bola financovaná zo spoločných prostriedkov vo výške 13.610 eur (2655,50 + 4315,20 + 6638,78), ktoré zahrnul do masy BSM titulom vložených investícií do nehnuteľnosti. Dospel k záveru, že do masy patrí aj zostatok na podnikateľskom účte žalovanej vo výške 26.954,06 Sk (894,70 eura) a suma 80.000 Sk (2.655,50 eura), ktorá bol v deň rozvodu prevedená na účet dcéry strán sporu, dôvodiac tým, že prostriedky na tomto účte, ako výnosy z podnikania, tvoria masu BSM. Do masy BSM zahrnul aj finančné prostriedky vynaložené na osobné motorové vozidlo žalovanej, zaplatenú akontáciu a leasingové splátky spolu vo výške 10.708,63 eura. Keďže samotné vozidlo ku dňu zániku BSM nebolo vo vlastníctve žalovanej, dospel k záveru, že žalovaná je povinná vrátiť to, čo sa s BSM vynaložilo na akontáciu a splátky zaplatené leasingovej spoločnosti. BSM vyporiadal s poukazom na rovnaké podiely strán sporu.

1.5. Uviedol, že manželstvo strán sporu trvalo 31 rokov, obaja pracovali a prispievali na vytvorenie masy BSM. S tvrdením žalovanej, že všetko bolo nadobudnuté z jej výlučných prostriedkov - darov od matky, sa nestotožnil, s poukazom na výšku starobného dôchodku matky žalovanej a počet detí. Nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že so žalobcom 20 rokov nehospodarili, hoci bývali v spoločnej domácnosti, ani s tvrdením, že žalobca svojim prístupom a chovaním znižoval masu BSM a všetko, čo zarobil použil pre vlastnú potrebu. Uzavrel, že žalovaná ohľadom svojich tvrdení neuzniesla dôkazné bremeno. Zamietol návrh žalobcu na ustanovenie znalca za účelom určenia všeobecnej trhovej hodnoty domu, pretože to považoval za nehospodárne, vzhľadom k záveru, že dom, ani jeho trhovú hodnotu nemožno zahrnúť do masy BSM.

1.6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, lebo v konaní o vyporiadanie BSM nebol viazaný žalobou a pomer úspechu a neúspechu bol u oboch strán sporu rovnaký.

1.7. Stranám sporu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky súdny poplatok v sume 836 eur podľa § 2 ods. 1 písm. a), § 2 ods. 3, § 7 ods. 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov podľa položky 6 písm. b) sadzovníka súdnych poplatkov, t. j. 3 % z predmetu konania zo sumy 27.869 eur.

2.1. Žalovaná podala v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a náhradu trov konania žalobcovi neprizná. Dôvodila, že ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) Civilného sporového poriadku. Namietala, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdila, že ku zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nebol žiadny spoločný majetok, preto v konaní nie je čo vyporiadavať. Navyše súd prvej inštancie prekročil žalobu, keď rozhodol, že predmetom vyporiadania BSM sú finančné prostriedky vložené do rodinného domu súpisné číslo XXX v K. hoci to žalobca nežiadal.

2.2. Rodinný dom súpisné číslo XXX v K. nadobudla do výlučného vlastníctva zo svojich výlučných prostriedkov získaných darom od svojej matky, preto nepatrí do BSM. Možnosť požadovať úhradu toho, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na tento výlučný majetok by bola len za predpokladu, ak by tento majetok existoval ku dňu zániku BSM. Namietala, že finančný príspevok takýmto spoločným majetkom nie je.

2.3. Tvrdila, že vykonávala povolanie komerčného právnik, neskôr advokáta. Pred začatím výkonu tohto povolania nepoužila žiadne spoločné finančné prostriedky, preto nepotrebovala súhlas žalobcu. Prostriedky na podnikateľskom účte slúžili výlučne výkonu povolania, žalobca nemal dispozičné právo s nimi nakladať. Navyše suma 80.000,- Sk bola jej darom pre dcéru R. k začiatku podnikania. Rovnako žalobca nepoužíval ani osobné motorové vozidlo. Leasingové splátky za osobné motorové vozidlo boli výdavkovou položkou podnikateľa.

2.4. Namietala, že v konaní boli okolnosti, ktoré odôvodňovali pri rozhodovaní o výške podielov uvažovať o dispartite. Tvrdila, že žalobca si voči rodine počínal nezodpovedne, nestaral sa o potreby rodiny,

spôsoboval škody a nepričinil sa o nadobudnutie vecí. Svoju mzdu si posielal ma vkladnú knižku v spoločnom vlastníctve s A. C. v S. C., preto žiadala do BSM zahrnúť aj sumu na uvedenej vkladnej knižke. Tvrdila, že so žalobcom viac ako 20 rokov pred rozvodom nemali spoločné finančné prostriedky, spolužitie bolo formálne. Hradila všetky náklady na domácnosť, plnila si vyživovaciu povinnosť voči deťom. Žalobca si neplnil vyživovaciu povinnosť ani voči nej, a to ani v čase jej choroby, ani voči deťom. Žalobca svoj zárobok používal výlučne pre seba, vo veľkej miere fajčil a požíval alkohol, pod vplyvom ktorého sa správal hrubo, vulgárne, napádal ju, ničil a rozbíjal zariadenie. Preto by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby ju súd zaviazal vyplatiť žalobcovi finančnú protihodnotu vecí, na ktoré neprispel.

3.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov zahrnie aj hodnotu nehnuteľnosti a žalovanej uloží povinnosť zaplatiť mu titulom vyporiadania primeranú sumu ustálenú znaleckým dokazovaním. Žiadal priznať náhradu trov konania. 3.2. Poukázal na uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ ČVS: ORP-822/OEK-NR-2013 zo dňa 04.10.2013, podľa ktorého trestné stíhanie žalovanej bolo zastavené z dôvodu premičania, hoci boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Podľa neho konanie žalovanej, ktorým došlo k zmene vlastníckych práv v katastri nehnuteľnosti bolo protiprávne. Tvrdil, že z uvedeného dôvodu, bolo potrebné považovať darovaciu zmluvu za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a ustanoviť znalca na určenie všeobecnej trhovej hodnoty nehnuteľnosti tak, ako to navrhol. Namietal, že žalovaná, ako osoba s právnickým vzdelaním, využila jeho nevedomosť a bez jeho vedomia previedla vlastníctvo k nehnuteľnosti v BSM na inú osobu v snahe vyhnúť sa povinnosti vyplatiť mu sumu titulom vyporiadania.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že neexistuje právoplatné rozhodnutie o spáchaní trestného činu a závery vyšetrovateľa v odôvodnení sú vykonštruované. Zotrvala na svojom odvolaní.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná počas manželstva nemala zriadený iný účet, ako účet podnikateľský, ktorý slúžil aj na súkromné účely. Prevodom sumy 80.000,- Sk, ktorá nepochybne patrila do BSM, na účet dcéry v deň právoplatnosti rozvodu, sa žalovaná opätovne snažila ukrátiť ho na jeho nárokoch. Obdobne konala aj v prípade nehnuteľnosti, ktoré konanie bolo nepochybne účelové. Žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania proti rozsudku boli podané stranami sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňajú náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolaní (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

9. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

10. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

11.1. Z obsahu spisu vyplýva, že bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu zaniklo rozvodom, na základe rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21.02.2007 č.k. 10C/188/2006-53, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.03.2007. Žalobca podal dňa 23.05.2007 žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, v ktorej tvrdil, že do BSM nadobudli rodinný dom a byt, ktoré žiadal vyporiadať. V priebehu konania zotrval na požiadavke vyporiadať rodinný dom, jeho trhovú hodnotu, vzhľadom na sumy vložené do nehnuteľnosti, a podnikateľský majetok žalovanej. Na záver opätovne tvrdil, že rodinný dom patrí do BSM a darovacia zmluva je neplatná, do BSM patrí aj auto a peniaze na podnikateľskom účte žalovanej. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť dôvodiac neexistenciou spoločného majetku, a na tomto stanovisku zotrvala.

11.2. Súd prvej inštancie určil masu BSM položkami: 1. Finančné prostriedky z titulu vložených investícií do nehnuteľnosti vo výške 13.610 eur, 2. Zostatok na podnikateľskom účte žalovanej č. XXXXXX/XXXX vo výške 3.550,23 eura, 3. Finančné prostriedky z titulu vložených investícií do hnuťnej veci - osobné motorového vozidla (akontácia, splátky) vo výške 10.708,63 eura, spolu (27.868,86) 27.869 eur. Bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu vyporiadal tak, že všetky položky prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej. Z titulu vyporiadania uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13.934 eur.

11.3. Žalovaná v odvolaní tvrdila, že ku zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nebol žiadny spoločný majetok. Žalobca v odvolaní žiadal, aby bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť mu titulom vyporiadania rodinného domu patriaceho do BSM primeranú sumu ustálenú znaleckým dokazovaním. Z uvedeného dôvodu bol predmetom skúmania odvolacím súdom rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

12. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

13. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

14. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

15. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

16.1. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec v zmysle vyššie uvedeného skutkového stavu a zákonných ustanovení dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne nesprávne. Pokiaľ súd prvej inštancie určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu patria finančné prostriedky z titulu vložených investícií do nehnuteľnosti vo výške 13.610 eur, zostatok na podnikateľskom účte žalovanej č. XXXXXX/XXXX vo výške 3.550,23 eura, a finančné prostriedky z titulu vložených investícií do hnuťnej veci - osobné motorového vozidla (akontácia, splátky) vo výške 10.708,63 eura, spolu (27.868,86) 27.869 eur, bolo jeho rozhodnutie v tejto časti nesprávne založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

16.2. V prvom rade z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že stavba rodinného domu bola realizovaná počas trvania manželstva strán sporu a financovaná zo spoločných prostriedkov (s výnimkou sumy 50.000 Sk, ktorú žalovanej darovala matka), na základe čoho bol správny záver súdu prvej inštancie, že rodinný dom patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Potom nebolo možné zaradiť do BSM finančné prostriedky z titulu vložených investícií do nehnuteľnosti, keďže nešlo o finančné prostriedky vynaložené zo spoločného majetku na ostatný majetok niektorého z manželov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 150 druhá veta Občianskeho zákonníka.

16.3. Keďže medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná vykonávala povolanie komerčnej právničky, neskôr advokátky, výkon takéhoto povolania bolo potrebné považovať za podnikanie, ktorého výnosy patria obom manželom, pričom však treba prihliadať aj na výdavky a záväzky podnikajúceho manžela. Hoci tá časť výnosov, ktorá sa vloží späť do podnikania, je považovaná za použitie prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva na oddelený majetok jedného z manželov, zároveň slúži aj na vytváranie ďalších výnosov, z ktorých sa následne uspokojujú spoločné potreby manželov, prípadne nadobúdajú veci do bezpodielového spoluvlastníctva. Z hľadiska uvedeného nebolo možné zahrnúť do BSM len aktívny zostatok na podnikateľskom účte žalovanej ku dňu zániku BSM bez zohľadnenia záväzkov žalovanej k uvedenému dňu. Nepodnikajúci manžel totiž nemôže profitovať len z aktív podnikania, bez zohľadnenia stavu pasív. Preto je z hľadiska vyporiadania BSM rozhodujúci len kladný rozdiel medzi aktívami a pasívami podnikania žalovanej ku dňu zániku BSM. Odvolací súd ďalej dodáva, že do BSM strán sporu nesporne patrilo aj majetkové právo, ktoré žalovanej vyplýva z leasingovej zmluvy. Za hodnotu tohto práva však nebolo možné považovať doposiaľ zaplatené splátky a akontáciu. V tomto smere treba prisvedčiť žalovanej, že ide o výdavky podnikateľa. Tieto výdavky, sú hradené z výnosu podnikania, ktoré by podnikajúci manžel mal podľa § 150 Občianskeho zákonníka vrátiť do BSM, ako prostriedky vynaložené zo spoločného na jeho výlučný majetok. To však nie je možné bez zohľadnenia opotrebenia auta, čo má vplyv na jeho hodnotu, v prípade, že sa stalo vlastníctvom podnikajúceho manžela, prípadne na hodnotu majetkového práva vyplývajúceho s leasingovej zmluvy, v prípade, že ku dňu zániku BSM vlastníctvom podnikajúceho manžela nebolo, ako je tomu v danej veci.

16.4. Keďže súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenia § 143 a § 150 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nesprávne ustálil masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nevykonal náležité dokazovanie k zisteniu hodnoty vecí patriacich do BSM. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že konanie bolo začaté v roku 2007, preto v danej veci nemožno uplatňovať ustanovenia Civilného sporového poriadku o sudcovskej koncentrácii, ktoré by boli v neprospech strany sporu (§ 470 ods. 2 CSP).

17.1. Základom odvolania žalovanej bola tvrdenie, že ku zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nebol žiadny spoločný majetok. S uvedeným tvrdením sa odvolací súd s poukazom na bod 16. nestotožňuje. Vo vzťahu k rodinnému domu, s ktorým žalovaná disponovala rozpore s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a žalobca sa relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu podľa § 40a Občianskeho zákonníka nedovolal, bolo potrebné považovať darovaciu zmluvu za platnú, preto rodinný dom už nebolo množné zahrnúť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V súlade s ustálenou judikatúrou však bolo potrebné do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu zahrnúť peňažnú hodnotu alebo inú vec získanú za pôvodnú vec (zhodnotenie Najvyššieho súdu ČSSR z 03.02.1972 sp.zn. Cpj 86/1971, R 42/1972). Keďže z tvrdenia žalovanej vyplýva, že v rodinnom dome súpisné číslo XXX. v K. má právo doživotného užívania, takéto právo ako vecné bremeno, treba považovať za hodnotu, ktorú žalovaná získala za to, že predmetný rodinný dom darovala spoločnému synovi strán sporu, bez súhlasu žalobcu. Naproti tomu žalobca sa musel s domu vysťahovať a zaobstarat si nové bývanie. Odvolací súd vyslovuje záväzný právny názor, že hodnota vecného bremena, ktoré získala žalovaná v rodinnom dome pôvodne patriacom do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, patrí do bezpodielového spoluvlastníctva a podlieha jeho vyporiadaniu.

17.2. K námietke žalovanej, podľa ktorej súd prvej inštancie prekročil žalobu, keď rozhodol, že predmetom vyporiadania BSM sú iné veci, ako tie, ktoré žalobca označil v žalobe, odvolací súd dodáva, že žalobca sa od začiatku označil rodinný dom, o ktorom tvrdil, že bol nadobudnutý do BSM strán sporu, pričom namietal jeho neplatné prevedenie do vlastníctva spoločného syna. V tom čase ešte žalobcovi neuplynula lehota na dovolanie sa relatívnej neplatnosti darovacej zmluvy. Až následne po uplynutí tejto lehoty a žalovanou deklarovanej námietke premlčania, žalobca žiadal vyporiadať trhovú hodnotu rodinného domu. Preto súd prvej inštancie správne skúmal, aká hodnota patrí do BSM po tom, čo sa rodinný dom dostal do vlastníctva tretej osoby a ku dňu rozvodu teda nebol v BSM. Nesprávne však dospel k záveru, že sú to investície vynaložené zo spoločného majetku na stavbu rodinného domu. Rovnako žalobca v priebehu konania, žiadal vyporiadať podnikateľský majetok žalovanej, či už peňažné prostriedky na účte alebo vynaložené na auto.

17.3. K námietke žalovanej, podľa ktorej v konaní boli okolnosti, ktoré odôvodňovali pri rozhodovaní o výške podielov uvažovať o dispartite, odvolací súd uvádza, že obsah spisu tvrdenia žalovanej nepotvrďuje. Treba však prisvedčiť žalovanej, že súčasťou vyporiadania by mala byť aj tá časť zostatku na vkladnej knižke v Poštovej banke, ktorá zodpovedá nespotrebovanej mzde žalobcu ku dňu zániku BSM, prípadne zostatok na inom účte, vedenom v prospech žalobcu ku dňu zániku BSM.

18. Žalobca v odvolaní namietal len platnosť darovacej zmluvy, pričom poukazoval na uznesenie o zastavení trestného stíhania, ktoré sa však týkalo zápisu vlastníckeho práva žalovanej do katastra nehnuteľností, a nie právneho úkonu, ktorým došlo k zmene vlastníckych práv zo žalovanej na tretiu osobu. Preto sa s jeho tvrdením, že darovacia zmluva je absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka odvolací súd nestotožnil. Navyše záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého v tomto spore nebolo možné riešiť neplatnosť zmluvy, ktorej účastník nie je stranou sporu, považuje odvolací súd za správny.

19.1. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo v konaní preukázané, že strany sporu spolu žili v manželstve 31 rokov a za túto dobu nadobudli majetkové hodnoty. Z doterajšieho dokazovania vyplýva, že vyporiadanie sa vzťahuje aj k rodinnému domu strán sporu, nie však k jeho trhovej hodnote, či k vloženým investíciám, ale k hodnote práva doživotného užívania žalovanou, ktoré ako vecné bremeno žalovaná získala darovaním rodinného domu synovi. Preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné zistiť, aký majetkový prospech žalovaná získala tým, že v darovacej zmluve bolo v jej prospech zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania.

19.2. Rovnako sa tak vyporiadanie týka toho, čo podnikajúca manželka bola povinná nahradiť do BSM, ako výnos z podnikania, ktorý bol použitý na podnikanie. Malo by ísť kladný rozdiel medzi aktívami a pasívami podnikania žalovanej ku dňu zániku BSM. V prípade leasingových splátok či akontácie zaplatenej zo spoločných prostriedkov na osobné auto žalovanej slúžiace na jej podnikanie, je potrebné skúmať akú majetkovú hodnotu má právo žalovanej vyplývajúce z leasingovej zmluvy ku dňu zániku BSM. Do vyporiadania potom nemožno zahrnúť leasingové splátky ani akontáciu, ale len získanú hodnotu uvedeného práva.

19.3. Vyporiadanie sa musí týkať aj tej časti zostatku na vkladnej knižke v Poštovej banke, ktorá zodpovedá nespotrebovanej mzde žalobcu ku dňu zániku BSM, prípadne zostatku na inom účte, vedenom v prospech žalobcu ku dňu zániku BSM.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie. v ktorom vyzve strany sporu na uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany na preukázanie vecí patriacich do BSM a ich hodnoty, v lehote, ktorú im za týmto účelom určí. Po vykonaní navrhnutého dokazovania vo veci opätovne rozhodne o celej zistenej mase bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, pričom sa bude riadiť právnymi názormi odvolacieho súdu uvedenými v bode 16., 17., 18. a 19. V novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 10. augusta 2017 č.k. 16C/1/2014-511 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 836 eura podľa položky 6 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov. V poučení o opravnom prostriedku uviedol, že odvolanie nie je prípustné. Žalovaná podala proti predmetnému uzneseniu odvolanie (sťažnosť, nesúhlas) a žiadala, aby jej odvolací súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v rovnakej výške, ako je stanovený poplatok zo žaloby, teda 66 eur, prípadne vo výške 3 % z predmetu odvolacieho konania 13.934 eur.

22. Odvolací súd prihliadajúc na splnenie podmienok odvolacieho konania dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je potrebné podľa ustanovenia § 386 písm. c) CSP odmietnuť, v dôsledku čoho vecnú správnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie preskúmal.

23. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

24. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

25. Odvolanie proti uzneseniu vo všeobecnosti prípustné nie je. Civilný sporový poriadok pripúšťa odvolanie proti uzneseniu len v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vypočítané v ustanovení § 357. Takéto obmedzenie prípustnosti odvolania umožnilo prijatie inštitútu sťažnosti. Sťažnosť je prípustná proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak bolo vydané súdnym úradníkom. Pokiaľ bolo uznesenie vydané sudcom a nejde o uznesenie, proti ktorému je prípustné odvolanie podľa § 357 CSP, odvolanie proti nemu prípustné nie je.

26. Z obsahu spisu vyplýva, že napadnuté uznesenie bolo vydané konajúcou sudkyňou, pričom ani jeden z prípadov vypočítaných v § 357 CSP na danú vec nedopadá, preto odvolací súd odvolanie žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).